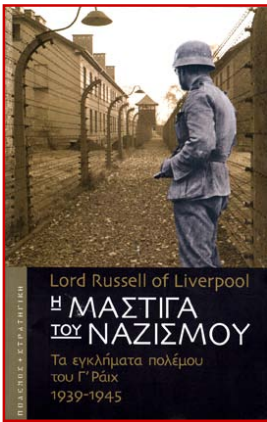

■ 27η Γανουαριού: Διεθνής Ήμέρα γιά τὰ θύματα τοῦ Όλοκαυτώματος

Ή «τελική λύση» τοῦ Έβραϊκοῦ Ζητήματος* Μέρος Ε΄

Στὴν Γαλλία, ὄλα τὰ βιβλία Έβραίων συγγραφέων καὶ αὐτὰ, γιά τὰ ὁποῖα συνεργάστηκαν Έβραῖοι, ἀποσύρθηκαν ἀπ' τὴν κυκλοφορία –ἀπὸ τὶς γερμανικὲς ἀρχὲς κατοχῆς– ἐκτὸς ἀπὸ ἔργα ἐπιστημονικῆς φύσης γιά χάρη τῶν ὁποίων ἔγιναν

εἰδικὲς ἐξαιρέσεις. **Α**κόμη καὶ βιογραφίες Έβραίων, πὺ εἶχαν γράψει Ἄριοι, συμπεριλαμβάνονταν στὴν ἀπαγορευμένη λίστα τοῦ «Ότο»¹. **Η** βιογραφία τοῦ Όφενμπαχ ἔπρεπε ν' ἀποσυρθεῖ ἀπ' τὴν κυκλοφορία γι' αὐτὸν τὸν λόγο.

Αργότερα, ἦρθαν τὰ **οικονομικὰ μέτρα**, οἱ ἐκφοβιστικὲς ἀπειλὲς καὶ ἄλλες μικρότερες ἐνοχλήσεις, τὸ κίτρινο ἀστέρι καὶ ἄλλες κακομεταχειρίσεις. **Α**κόμη, ἐξαγγέλθηκαν πολλὰ ἀντισημιτικὰ διατάγματα πὺ ἐξαφάνιζαν τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν Γαλλο-Έβραίων.

* * *

Φυσικὰ ὑπῆρχε πάντα ἡ πρόθεση νὰ ἐκτοπιστοῦν ὄλοι οἱ Έβραῖοι ἀπ' τὴν Γαλλία γιά νὰ ἐξοντωθοῦν καὶ τὸ μόνο πὺ δι-

(*) Lord Russell of Liverpool, **Ή Μάστιγα τοῦ Ναζισμοῦ - Τὰ ἐγκλήματα πολέμου τοῦ Γ΄ Ράιχ, 1939-1945**, ἐκδόσεις «Ίωλκός», Ἀθήνα 2007. • Ήπιμέλ., ὑπέρτιτλ., παράγρ., ἔντονα ἡμέτ.

1. Όνομάστηκε ἔτσι ἀπὸ τὸν Ότο Ἄμπετς.

έφερε σ' αυτό το σχέδιο από άλλες περιοχές ήταν ο ρυθμός.

Θὰ υπέθετε κανείς ότι για να ξεφορτωθούν τους Έβραίους, οί Γερμανοί θα συνιστούσαν την λύση τῆς μετανάστευσης. **Α**ὐτὸ ὅμως δὲν συνέβη σὲ καμία περίπτωση, ὅπως μαρτυρᾷ ἡ παρακάτω ἀλληλογραφία.

*Ἀπ' τὴν Πολιτικὴ Διοίκηση τοῦ Ἀρχηγείου τοῦ Μπορντὸ πρὸς τὸ Γραφεῖο τοῦ Παρισιοῦ,
22 Ἰουλίου 1941.*

Μόλις διαπιστώθηκε ὅτι παραμένουν ἀκόμη στὴν περιοχή τῆς Διοίκησης τῆς Περιφέρειας τοῦ Σὲν Ζὰν ντε Λου, περίπου 150 Έβραῖοι. **Τ**ὴν ὥρα πού συνομιλοῦσα μὲ τὸν Διοικητὴ τῆς Περιφέρειας, ταγματάρχη Χένκελ, ἐκεῖνος ζήτησε νὰ φύγουν ἀπ' τὴν Περιφέρειά του οἱ Έβραῖοι τὸ συντομότερο δυνατὸ. **Τ**αυτόχρονα, τόνισε πῶς κατὰ τὴν γνώμη του θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ ἀφεθοῦν νὰ μεταναστεύσουν, ἀπ' τὸ νὰ μεταφερθοῦν σὲ στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Ελήφθη μιὰ ἀπάντηση πού ἔλεγε ὅτι δὲν ἔγινε δεκτὴ ἡ πρόταση τοῦ ταγματάρχη Χένκελ, καθὼς τὸ RSHA εἶχε διακηρύξει πῶς ἔπρεπε ν' ἀποτραπεῖ –ἂν εἶναι δυνατόν– ἡ μετανάστευση τῶν Έβραίων πού ζοῦσαν στὶς κατεχόμενες περιοχές τῆς δύσης καὶ στὴν μὴ κατεχόμενη Γαλλία.

Η Στρατιωτικὴ Διοίκηση τοῦ Παρισιοῦ ἔλαβε τὴν διακήρυξη τοῦ RSHA καὶ τὴν προώθησε μὲ τὸ ἐξῆς σχόλιο:

«Ο Ραῖχσφύρερ τῶν SS, διέταξε ν' ἀποτραπεῖ καταρχὴν ἡ μετανάστευση Έβραίων τόσο ἀπ'

τὴν Γερμανία ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς κατεχόμενες περιοχές».

Επικεφαλῆς τῶν ἐβραϊκῶν ὑποθέσεων στὴν κατεχόμενη Γαλλία, ἦταν ὁ ὑπολοχαγὸς τῶν SS Ντάνεκερ. **Τ**ὸ 1941, ὁ Ντάνεκερ συνέταξε μιὰ ὀγκώδη ἀναφορά, τιτλοφορούμενη «Τὸ Έβραϊκὸ Ζήτημα στὴν Γαλλία καὶ ἡ Ἀντιμετώ-

Ἡ «χειραγία» μεταξύ Φίλιπ Πετὰν καὶ Ἀδόλφου Χίτλερ.

πισή του». **Η** αναφορά αυτή έκανε μια προκαταρκτική έρευνα του προβλήματος σ' αυτή την χώρα και ανέφερε κατηγορηματικά ότι η «τελική λύση» αποτελούσε στόχο των υπηρεσιών της SD και της SIPO, οι οποίες χειριζόνταν το θέμα.

Άλλα σημεία της αναφοράς μιλούσαν για την ιστορία των Έβραίων στην Γαλλία και την οργάνωσή τους και στην συνέχεια η αναφορά πραγματευόταν την σημασία μιας έκστρατείας έναντιον «ήγετικών έβραϊκών προσωπικοτήτων».

«Από μία έρευνα στα αρχεία που συλλέχθηκαν στην Γερμανία, την Αυστρία, την Τσεχοσλοβακία και την Πολωνία, συμπεράναμε ότι το κέντρο του Ίουδαϊσμού στην Ευρώπη και η αρχή των υπερεπόντιων γραμμών επικοινωνίας, πρέπει ν' αναζητηθούν στην Γαλλία», γράφει η αναφορά. **«Όταν συνειδητοποιήσαμε όλα αυτά, έρευνήσαμε και σφραγίσουμε τα γραφεία μεγάλων έβραϊκών οργάνωσεων, όπως το Παγκόσμιο Έβραϊκό Συμβούλιο».**

Σύμφωνα με τον Ντάνεκερ, υπήρχε στενή σχέση στην Γαλλία μεταξύ Καθολικισμού και Ίουδαϊσμού και ως απόδειξη αυτού, ο Ντάνεκερ παρέθετε τα αποτελέσματα των έρευνών που έγιναν στα σπίτια της οικογένειας Ρότσιλντ², του πρώην υπουργού Άποικιών, Ζορζ Μαντέλ, του ακόλουθου Τύπου της Βρετανικής Πρεσβείας και των δικηγόρων Μορό-Ζιαφερι και Τορές, μελών του Γαλλικού Δικηγορικού Συλλόγου.

Έπτά μήνες αργότερα, ο Ντάνεκερ έτοιμασε μία άλλη αναφορά, η οποία έδειχνε ότι από τότε που είχε συνταχθεί η πρώτη αναφορά, υπήρξε μια έντονη κινητικότητα γύρω απ' το έβραϊκό ζήτημα.

Οί τίτλοι διάφορων τμημάτων της δεύτερης αναφοράς μαρτυρούν αυτήν την επιτάχυνση ρυθμών. **«Έργο της SIPO και της SD στην Γαλλία», «Ευρετήριο Καρτελών των Έβραίων»,**

2. Πρόκειται για μεγάλη οικογένεια Γερμανο-εβραίων που διατηρούσαν την εποχή εκείνη μία οικονομική και τραπεζική δυναστεία, η οποία είχε την εϋνοια της γαλλικής και της βρετανικής κυβέρνησης [Σ.τ.Μ.]

«Γαλλική Έπιτροπή για Έβραϊκά Ζητήματα», «Η Γαλλική Αντιεβραϊκή Αστυνομία».

Οί τίτλοι αυτοί δείχνουν πώς ο κλοιός της Γκεστάπο ήταν άσφυκτικός γύρω απ' τους Γαλλο-εβραίους, πώς όλοι οι Έβραιοι είχαν πλέον φάκελο στην αστυνομία, πώς η Κυβέρνηση του Βισύ και η Δύναμη Κατοχής προέβαιναν σε συντονισμένες ενέργειες και πώς η μισητή Milice (Έθελοντική Πολιτοφυλακή) είχε ένα ειδικό τμήμα που ασχολούνταν με τους Έβραίους.

* * *

Την άνοιξη του ίδιου έτους (1942), άρχισαν οί πρώτοι έκτοπισμοί Έβραίων και όλοι τους έχαναν την γαλλική υπηκοότητα πριν φύγουν. **Τ**όν Ιούνιο, είχαν άπελαθει περισσότεροι από 100.000. **Γ**ια να κρύψουν οί Γερμανοί τόν πραγματικό στόχο τους, που ήταν η ειλωτεία για όσο θα υπήρχε άντοχή για δουλειά και μετά οί θάλαμοι αερίων, αυτοί οί έκτοπισμοί όνομάζονταν «Έπανεγκατάσταση Έβραίων». **Μ**ετά και από μία άλλη σύσκεψη του Ντάνεκερ με τόν RSHA, έκδόθηκαν νέες όδηγιές για τόν έκτοπισμό τών Έβραίων απ' την Γαλλία. **Σ'** αυτές, οί Έβραιοί αναφέρονταν άπλως ως «έβραϊκό ζωικό έμπορεύμα».

Μέχρι τά τέλη Οκτωβρίου 1942, είχαν άπελαθει απ' την Κατεχόμενη Ζώνη πάνω από 50.000 άτομα, αλλά ό ρυθμός δέν ήταν ίκανοποιητικός για τίς άρχές, που άγωνιούσαν να συμπεριλάβουν και Έβραίους απ' τίς μη κατεχόμενες περιοχές τής Γαλλίας.

Μέ άλλες συσκέψεις, η Κυβέρνηση του Βισύ ένημερώθηκε πώς οί περισσότερες απ' τίς άλλες ευρωπαϊκές χώρες ήταν πολύ πιό κοντά στην «τελική λύση» του Έβραϊκού Ζητήματος από την Γαλλία και πώς εκείνη έπρεπε να καλύψει την καθυστέρηση.

Οί γερμανικές άρχές εξέφρασαν ταυτόχρονα την δυσαρέσειά τους για την στάση τών Ιταλών άπέναντι στην άπέλαση τών Έβραίων απ' την περιοχή τής Γαλλίας που βρισκόταν υπό ιταλική κατοχή. **Ο**ί Ιταλοί είχαν πραγματι άντιταχθει έντονα σ' αυτήν την πολιτική και ό Ρίμπεντροπ

έξουσιοδοτήθηκε να συζητήσει την κατάσταση με τον Ντούτσε.

Χιλιάδες Έβραίοι που έκτοπιστηκαν, μεταφέρθηκαν στο Άουσβιτς. **Γ**ιὰ ένα διάστημα, ανεστάλη ωστόσο ο έκτοπισμός προς την Γενική Διοίκηση (της Πολωνίας),

ἀλλὰ ὅταν αὐτὲς οἱ συνοδεῖες κατάφεραν ν' ἀποσταλοῦν ἐκ νέου, εἶχε ἤδη ληφθεῖ ἡ ἀπόφαση ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ σταλοῦν καὶ ὀλόκληρες ἀμαξοστοιχίες μὲ παιδιά.

Ὅμως οἱ ναζὶ προσπαθοῦσαν μὲ κάθε τρόπο ν' ἀποκρύψουν αὐτὴν τὴν πολιτικὴ καὶ νὰ δώσουν τὴν ἐντύπωση, ὅτι ἔφευγαν ἀπ' τὴν Γαλλία ὀλόκληρες οικογένειες μὲ ὅλα τὰ μέλη τους μαζί. **Γ**ιὰ νὰ διευρύνουν αὐτὴν τὴν ἐξαπάτηση, κανόνιζαν νὰ συμπεριλαμβάνεται στὶς συνοδεῖες μιὰ προκαθορισμένη ἀναλογία ἐνηλίκων καὶ παιδιῶν.

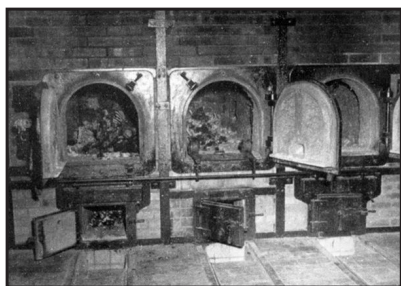
Αὐτὴ, ἦταν μιὰ ἀπ' τὶς ὁδηγίες τῶν Γερμανῶν γιὰ τὸν ἐκτοπισμό:

«Οἱ Έβραῖοι πὺ φτάνουν ἀπὸ τὴν Μὴ Κατεχόμενη Ζώνη θ' ἀνακατευτοῦν στὸ Ντρανσί μὲ τὰ ἐβραϊόπουλα πὺ βρίσκονται τώρα στὸ Πιτιβιέ καὶ τὴν Μπόν-λα-Ρολάντ, ἔτσι ὥστε ἀπ' τοὺς 700, οἱ 300 τουλάχιστον νὰ εἶναι παιδιά. Σύμφωνα μὲ ὁδηγίες τοῦ RSHA, δὲν θὰ φύγουν σὲ καμία περίπτωση τρένα πὺ περιέχουν μόνο παιδιά Έβραίων».

* * *

Ἡ ἀντιμετώπιση τῶν Έβραίων στὴν Ὀλλανδία δὲν ἦταν λιγότερο ἀυστηρὴ καὶ ὁ γκαουλάιτερ Ζάις-Ίνκουαρτ, ὡς Ἐπίτροπος τοῦ Ράιχ στὴν Ὀλλανδία, ἦταν ἀδυσώπητος ἀπέναντί τους. **Σ**ὲ μιὰ ὁμιλία του στὸ Ἄμστερνταμ, στὶς ἀρχὲς τοῦ 1941, εἶχε πει:

«Δὲν θεωροῦμε τοὺς Έβραῖους Ὀλλανδοὺς. **Εἶ**ναι οἱ ἐχθροὶ μὲ τοὺς ὁποίους δὲν μπορούμε νὰ συνάψουμε οὔτε ἀνακωχὴ οὔτε εἰρήνη... **Θ**ὰ τοὺς χτυπάμε ὅπου καὶ ὅταν τοὺς βλέπουμε καὶ ὅσοι εἶναι μὲ τὸ μέρος τους, θὰ ὑποστοῦν τὶς συνέπειες. **Ὁ** Φύρερ διακήρυξε ὅτι οἱ Έβραῖοι ἔδωσαν τὴν τελευταία τους παράσταση στὴν Εὐρώπη, συνεπῶς,

ἔχουν παίξει πιά τὴν τελευταία τους παράσταση».

Στὴν συνέχεια, ἐκδόθηκε μιὰ ὀλόκληρη σειρά ἀντισημιτικῶν διαταγμάτων ποὺ τοποθετοῦσαν ὅλους τοὺς Ἑβραίους στὴν συνήθη, ταπεινωτικὴ, δυσχερὴ θέση.

Τὰ διατάγματα αὐτὰ στεροῦσαν

ἀπ' τοὺς Ἑβραίους τὸ δικαίωμα στὴν ἰδιοκτησία καὶ τὶς πολιτικὲς τους ἐλευθερίες. **Α**ναγκάζονταν νὰ καταγράψουν σὲ μητρώα τὶς ἐπιχειρήσεις τους, συμπεριλαμβανομένης καὶ κάθε ἐταιρείας ἢ συνεταιρισμοῦ ἑβραϊκῶν κατὰ βάση συμφερόντων, καὶ οἱ ἀρχὲς κατοχῆς μποροῦσαν νὰ τεματίσουν ἀυθαίρετα τὴν σύμβαση ἐργασίας ὅποιουδήποτε Ἑβραίου.

Όλα τὰ παραπάνω, ἦταν ἀπλῶς τὰ προκαταρκτικὰ μέτρα ποὺ ἔδωσαν ἀργότερα τὴν δυνατότητα στὶς ἀρχὲς τῆς γερμανικῆς κατοχῆς νὰ θέσουν σὲ ἐφαρμογὴ τὸ πρόγραμμα τοῦ μαζικοῦ ἐκτοπισμοῦ.

Απ' τοὺς 140.000 συνολικὰ Ἑβραίους ποὺ ζοῦσαν στὴν Ὀλλανδία τὴν περίοδο τῆς ναζιστικῆς εἰσβολῆς, ἐκτοπίστηκαν περισσότεροι ἀπὸ 115.000 στὴν Πολωνία, ὅπου ἡ τύχη τῆς πλειοψηφίας τους εἶναι γνωστή.

Ακόμη 2.000 ἄλλοι, μεταφέρθηκαν στὰ στρατόπεδα τοῦ Μπούχενβαλντ καὶ τοῦ Μαουτχάουζεν ἀπ' ὅπου, ἀφοῦ ἀποτεφρώθηκαν, ἢ στάχτη τους στάλθηκε στὶς οἰκογένειές τους ἔναντι πληρωμῆς 75 γκίλντερ.

* * *

Οἱ Ἑβραῖοι τῆς **Οὐγγαρίας** εἶχαν ἀνάλογη τύχη. **Τ**ὸ 1944, συγκεντρώθηκαν περισσότεροι ἀπὸ 200.000 Ἑβραῖοι καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς φορτώθηκαν σὲ ἀμαξοστοιχίες καὶ μεταφέρθηκαν σὲ στρατόπεδα ἐξόντωσης.

Όταν ἔφταναν τὰ γερμανικὰ στρατεύματα κατοχῆς στὴν Βουδαπέστη³, τὰ συνόδευε ἓνα ἄλλο Einsatzkommando τῆς

3. Οἱ Γερμανοὶ εἰσέβαλαν αἰφνιδιαστικὰ καὶ κατέλαβαν τὴν μέχρι τότε σύμμαχό τους Οὐγγαρία, στὰ μέσα Μαρτίου τοῦ 1944, προλαβαίνοντας τὶς προθέσεις τῆς τελευταίας νὰ ἀποσύρει τὰ στρατεύματά της ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸ Μέτωπο (τὰ ὅποια θὰ ἐπέστρεφαν ἀποκλειστικὰ ἐπὶ οὐγγρικοῦ ἐδάφους γιὰ τὴν προώσπιση τῆς χώρας ἀπὸ ὅποιαδήποτε ξένη εἰσβολή) καὶ νὰ «ἀπενεργοποιήσει» τὴν σχέση της μὲ τὸν Ἄξονα. Ἡ κατάληψη τῆς Οὐγγαρίας ὑπῆρξε ἡ τελευταία κατάληψη ἄλλης χώρας, τὴν ὁποία πέτυχε καὶ ἐπέβαλε τὸ Γ' Ράιχ [Σ.τ.Ε.].

SIPO, τοῦ ὁποῖου τὸ καθῆκον ἦταν –ὅπως καὶ σὲ ἄλλες χῶρες ὅπου ἔδρασε– νὰ ἐξοντώσει τοὺς Οὐγγρο-εβραίους. Ἐπικεφαλῆς ἦταν ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῶν SS, Ἀντολφ Αἶχμαν, ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ RSHA. Ἡ μονάδα, συνέλαβε ὅλους τοὺς ἡγέτες τῶν ἐβραϊκῶν πολιτικῶν καὶ ἐπιχειρηματικῶν κύκλων στὴν Οὐγγαρία μαζὶ μὲ δημοσιογράφους καὶ ὅλους τοὺς δημοκρατικούς καὶ «ἀντιφασίστες» πολιτικούς.

Ἀπ’ τοὺς Οὐγγρο-εβραίους πὺ μεταφέρθηκαν στὸ Ἄουσβιτς, τὰ παιδιά ἕως 14 ἐτῶν, ὅσοι ἦταν πάνω ἀπὸ 50 ἐτῶν, οἱ ἄρρωστοι καὶ οἱ πρῶην ἐγκληματίες, μεταφέρθηκαν μὲ φορητὰ βαγόνια πὺ ἔφεραν εἰδικὸ σῆμα. Ὅταν ἔφτασαν στὸ στρατόπεδο, ὠδηγήθηκαν ὅλοι ἀμέσως στοὺς θαλάμους ἀερίων. Ὁ διοικητὴς τοῦ Ἄουσβιτς, Ρούντολφ Χές, ὁμολόγησε ὅτι δολοφόνησε περίπου 40.000 Οὐγγρο-εβραίους κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Καλοκαιριοῦ τοῦ 1944.

* * *

Αὐτὸς ὁ φρικτὸς κατάλογος δολοφονιῶν θὰ μπορούσε νὰ συνεχιστεῖ, ἀλλὰ θὰ ἐπαναλαμβάνόταν συνεχῶς ἡ ἴδια ἱστορία: Καταγραφή σὲ μητῶα, διαλογή, ταπείνωση, ἐξαθλίωση, ἐκτοπισμός, ἐκμετάλλευση καὶ ἐξόντωση. Αὐτοὶ ἦταν οἱ ὀδοδείκτες στὸν δρόμο τῆς ὀδύνης πὺ ἀκολούθησαν οἱ ἄτυχοι Ἑβραῖοι στὸ τελευταῖο τους ταξίδι.

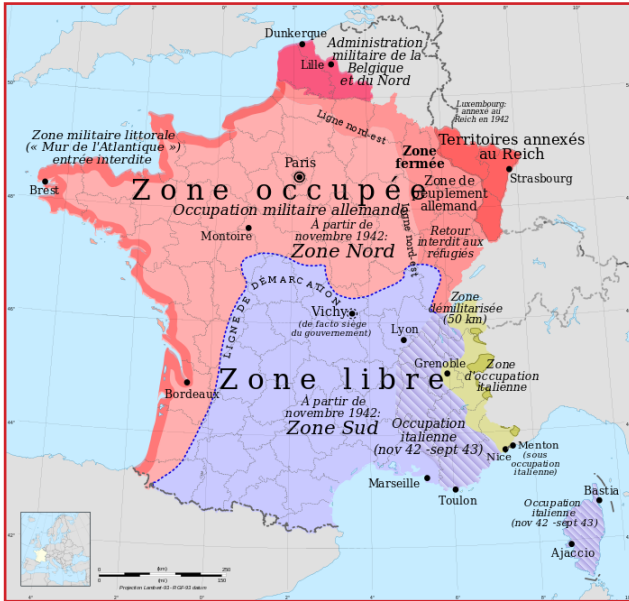
Γιὰ ὅσους δὲν ἄκουσαν ποτὲ τὸν βηματισμὸ τῆς μπότας στὸν δρόμο τοῦ χωριοῦ τους ἢ τὴν Γκεστάπο νὰ χτυπᾷ τὴν πόρτα τους, γιὰ ὅσους δὲν εἶδαν 50 φίλους καὶ γείτονες νὰ ἐκτελοῦνται στὴν ἀγορὰ ὡς ἀντίποινα γιὰ τὴν ἐνέδρα σὲ βάρος ἐνὸς καὶ μόνο Γερμανοῦ ἀγγελιοφόρου, γιὰ ὅσους δὲν εἶδαν ν’ ἀρπάζουν τὶς κόρες καὶ τοὺς γιούς τους μέσα στὴν νύχτα χωρὶς νὰ τοὺς ξανασυναντήσουν ποτέ, γιὰ ὅλους αὐτοὺς λοιπόν, ὅλα αὐτὰ φαντάζουν ἀπίστευτα καὶ ἐξωπραγματικά.

Ἡ δολοφονία περισσότερων ἀπὸ 5.000.000 Εὐρωπαίων Ἑβραίων ἀπ’ τοὺς Γερμανούς, συνιστᾷ τὸ μεγαλύτερο ἐγκλημα στὴν παγκόσμια ἱστορία.

Τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἐξοντώθηκε ὀλόκληρος ὁ ἐβραϊκὸς πλη-

θυσμός τής Ευρώπης, όφείλεται μόνο και μόνο στο ότι οί ναζι έχασαν τόν πόλεμο πριν ολοκληρώσουν τήν «τελική λύση τού Έβραϊκού Ζητήματος».

(Τέλος)

- Κατεχόμενη Γαλλία.
- Έλεύθερη Γαλλία.